

Становище

от проф. д.ик.н. Анна Недялкова
за дисертационния труд
на Иван Младенов Соколов
на тема „Управление и финансиране на публично-частни
партньорства на местно равнище“
за присъждане на образователната и научна степен „доктор“

Настоящото становище е изготвено в качеството ми на **научен ръководител и член на Научно жури** за защита на дисертационен труд на докторант на самостоятелна подготовка по докторска програма „Организация и управление извън сферата на материалното производство“ - катедра „Администрация и управление“ към Факултет „Международна икономика и администрация“ на ВСУ „Черноризец Храбър“ – гр. Варна. / *заповед No 786 / 19.04.2012 г. на Ректора на ВСУ „Черноризец Храбър“* /

Като научен ръководител ще отбележа, че **Иван Соколов** се включи в докторската програма с широка и задълбочена теоретична подготовка и висока степен на изграденост на изследователската теза, яснота относно целите и задачите на изследването. В процеса на работа докторантът доказва компетентност и задълбочено познаване на практиката, умения да синтезира и анализира богат емпиричен материал, да прави самостоятелни изводи и предложения. Приетият от катедрата индивидуален план за обучение беше изпълнен от г-н Соколов отговорно и с отлични резултати за всеки етап.

Като член на Научното жури съм приела за оценка:

1. Дисертационен труд.
2. Автореферат на дисертационния труд.
3. Списък на публикациите и приложени публикации

Дисертационният труд е в обем от 222 страници, 14 таблици, 15 фигури и в библиографията са включени 149 литературни източници. Дисертационният труд убедително показва, че кандидатът притежава задълбочени теоретични знания по съответната специалност, познава теоретичната дискусия по проблемите и умения за прилагане на теоретичните познания в практиката.

Дисертационният труд по обем, съдържание и структура съответства на изискванията на ЗРАС и критериите, приети от ВСУ и неговите катедри. Той съдържа: заглавна страница; съдържание; увод;

изложение; заключение – резюме на получените резултати с декларация за оригиналност; библиография.

Ясно е дефинирана целта на изследването „да се разработи процесно ориентиран референтен модел за усъвършенстване на управлението и финансирането на ПЧП на местно равнище (разработване на общински политики за ПЧП, локализиране на обекти за ПЧП, инициране и реализиране на общински ПЧП проекти), съобразен с директивите на ЕС и действащото българско законодателство“.

Поставените пет задачи за постигане на целта са реалистични и позволяват задълбочена разработка на темата и доказване на авторовата теза. Постигнатите резултати са значими за практиката и предлагат ценни изводи и предложения за ПЧП на местно равнище в условията на ограничени ресурси, криза, липса на нормативи и противоречива българска практика.

В глава първа сполучливо са представени съвременните измерения на концепцията за ПЧП в контекста на смесената икономика, обществените услуги и новото публично управление. Авторът умело е открил концептуалните проблеми и предизвикателствата за управлението, в т.ч. и на финансирането на ПЧП проекти. Значима приложна стойност имат постановките за ПЧП като инструмент за разрешаване на социално-икономически и устройствени проблеми на местните структури.

В глава втора акцентът е поставен върху потенциала на общините и възможностите и да се възползват от инструментите на ПЧП. Това е по моя преценка една много силна част от разработката, която предлага и насоки за преодоляване на слабостите и използване на предимствата на тази форма на партньорство.

Приносителите в двете глави се свеждат до систематизиране на научното знание за ПЧП, обобщаване и анализ на добрите практики, прилагане на познати методи за анализ и експертна оценка към една нова, предметна област.

Приноси с характер на ново знание се съдържат предимно в трета глава. Разработеният процесно ориентиран, референтен модел за управление и финансиране на ПЧП е изцяло оригинална, авторова идея и разработка. Предложени са научно издържани и полезни за практиката процесни карти, които следват цялостния цикъл на инициране, планиране и съпровождане на проекти за ПЧП. Чрез този модел докторантът доказва своята теза, че е необходимо съчетаване на проектния с процесния подход при реализация на

проекти от разглеждания тип.

Като научен ръководител съм споделила моите бележки и предложения в хода на работата и на предварителните обсъждания в първичното звено. Смятам, че те бяха добросъвестно отразени и представената на вниманието на журито разработка е завършен вид и отговаря изцяло на изискванията на ЗРАС и на наукометричните изисквания, възприети от ВСУ.

Авторефератът на дисертационния труд точно отразява получените резултати и приноси от кандидата в дисертацията.

Публикациите (5 броя) представят идеите и научните позиции на докторанта и апробират пред широка академична и заинтересована публика изводите, обобщенията препоръките в представения за публична защита дисертационен труд.

Заключение:

Изпълнени са изискванията на Закона за развитие на академичния състав (ЗРАСРБ), Правилника за неговото прилагане (ППЗ) и Инструкция No 6 към Наредба No 3 на ВСУ „Черноризец Храбър“.

Всичко това ми дава достатъчно основание за положителна оценка и предлагам на почитаемото Научно жури да присъди образователната и научна степен „доктор“ на асистент и докторант на самостоятелна подготовка Иван Младенов Соколов.

Проф. д.ик.н. Анна Ндялкова